

Dziennik do studiowania

„Wiedza skrzętnie zanotowana to wiedza dostępna w chwili potrzeby. Informacje bardzo ważne pod względem duchowym powinny być przechowywane w świętym miejscu, które mówi Panu, jak bardzo je cenisz. Taka praktyka zwiększa prawdopodobieństwo tego, że otrzymasz dalsze oświecenie”.

Richard G. Scott, „Acquiring Spiritual Knowledge”, *Ensign*, listopad 1993, str. 88.

RODZINA

PROKLAMACJA DLA ŚWIATA

RADA PREZYDENTA KOŚCIOŁA I RADA DWUNASTU APOSTOŁÓW KOŚCIOŁA JEZUSA CHRYSZTUSA ŚWIĘTYCH W DNIACH OSTATNICH

*M*Y, RADA PREZYDENTA KOŚCIOŁA i Rada Dwunastu Apostołów Kościoła Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich, uroczysto ogłaszamy, że małżeństwo między mężczyzną i kobietą jest poświęcone od Boga i że rodzina zajmuje centralne miejsce w planie Stworzyciela dotyczącym wiecznego przeznaczenia Jego dzieci.

WSZYSTKIE ISTOTY LUDZKIE — mężczyźni i kobiety — są stworzone na obraz i podobieństwo Boga. Każdy jest umiłowanym synem lub córką niebiańskich rodziców, i dlatego każdy posiada boską naturę i przeznaczenie. Pleć stanowi zasadniczą cechę tożsamości i celu istnienia każdej osoby w jej życiu przed przyjściem na ziemię, podczas życia ziemskiego i w wieczności.

PODZAS ŻYCIA PRZED PRZYJŚCIEM NA ŚWIAT, duchowi synowie i duchowe córki znali i czcili Boga jako swojego Wiecznego Ojca i przyjęli Jego plan, dzięki któremu Jego dzieci mogą otrzymać fizyczne ciało i zdobyć doświadczenia podczas życia na ziemi, aby czynić postępy ku doskonałości i ostatecznie osiągnąć swoje boskie przeznaczenie jako dziedzice życia wiecznego. Boski plan szczęścia umożliwia, aby związki rodzinne trwały nadal po śmierci. Święte obrzędy i przymierza dostępne w świętych świątyniach, umożliwiają ludziom powrót do obecności Boga, a rodzinom zjednoczenie na wieczność.

PIERWSZE PRZYKAZANIE, jakie Bóg dał Adamowi i Ewie, nawiązywało do ich rodzicielskiego potencjału jako mąż i żona. Oświadczamy, że przykazanie Boga dla Jego dzieci, aby się rozmażały i zapełniały ziemię, pozostaje w mocy. Oświadczamy także, iż Bóg nakazał, aby święta moc prokreacji była wykorzystywana tylko pomiędzy mężczyzną i kobietą, prawnie zaślubionymi jako mąż i żona.

OŚWIADCZAMY, że sposób, w jaki powstaje życie na ziemi, jest ustanowiony przez Boga. Potwierdzamy świętość życia i jego ważność w wiecznym planie Boga.

MAŻ I ŻONA mają święty obowiązek, aby kochać i dbać o siebie nawzajem oraz o swoje dzieci. „Oto dzieci są darem Pana” (Psaln 127:3). Rodzice mają święty obowiązek wychowywania

swoich dzieci w miłości i prawości, zaspokajania ich potrzeb fizycznych i duchowych, nauczania ich miłości i służby wzajemnej, zachowywania przykazań Boga i bycia przestrzegającymi prawa obywatelami, niezależnie od tego gdzie mieszkają. Mężowie i żony — matki i ojcowie — staną przed Bogiem, aby być przez Niego osądzeni za wypełnienie tych zobowiązań.

RODZINA jest poświęcona od Boga. Małżeństwo pomiędzy mężczyzną i kobietą stanowi podstawę Jego wiecznego planu. Dzieci mają prawo do tego, aby przyjść na świat w prawnie zaślubionym związku i być wychowywane przez ojca i matkę, którzy szanują przysięgę małżeńską i są jej całkowicie wierni. Szczęście w życiu rodzinnym może być najpewniej osiągnięte, kiedy opiera się na naukach Pana Jezusa Chrystusa. Udatne małżeństwa i rodziny powstają i trwają w oparciu o zasady wiary, modlitwy, pokuty, przebaczenia, szacunku, miłości, współczucia, pracy i zdrowej rekreacji. Według boskiego zamysłu, ojcowie mają przewodniczyć swoim rodzinom w miłości i prawości, i są odpowiedzialni za zapewnienie swoim rodzinom niezbędnych środków do życia i ochrony. Głównym obowiązkiem matek jest dbałość o duchowy i fizyczny rozwój dzieci. W tych świętych obowiązkach, ojcowie i matki, są zobowiązani pomagać sobie wzajemnie, jako równi partnerzy. Niepełnosprawność, śmierć lub inne okoliczności mogą wymagać przystosowania do konkretnej sytuacji. W razie potrzeby powinna służyć pomocą dalsza rodzina.

OSTRZEGAMY te osoby, które łamią przymierze czystości, które molestują współmałżonka albo potomstwo, lub które nie wypełniają swoich obowiązków rodzinnych, pewnego dnia staną przed Bogiem, aby być przez Niego za to sądzeni. Ostrzegamy ponadto, że dezintegracja rodziny sprowadzi na poszczególnych ludzi, społeczeństwa i narody nieszczęścia przepowiedziane przez starożytnych i współczesnych proroków.

WZYMAMY odpowiedzialnych obywateli i członków rządów na całym świecie, aby promowali takie zasady, które mają na celu zachowanie i wzmacnianie rodziny jako podstawowej jednostki społeczeństwa.

*Ta proklamacja została przeczytana przez prezydenta Gordona B. Hinckleya jako część jego przesłania podczas
Generalnego Spotkania Stowarzyszenia Pomocy, 23 września 1995 roku w Salt Lake City, Utah.*

ŻYJĄCY CHRYSZTUS

ŚWIADECTWO APOSTOŁÓW

KOŚCIÓŁ JEZUSA CHRYSZTUSA ŚWIĘTYCH W DNIACH OSTATNICH

Kiedy obchodzimy rocznicę narodzin Jezusa Chrystusa, które miały miejsce dwa tysiące lat temu, ofiarowujemy nasze świadectwo o prawdziwości Jego niezrównanego życia oraz nieskończonej czystości Jego wielkiej, zadośćczyniącej ofiary. Żadna inna osoba nie miała tak głębokiego wpływu na wszystkich, którzy żyli dotąd i będą jeszcze żyli na ziemi.

Był On Wielkim Jehową Starego Testamentu, Mesjaszem Nowego. Pod kierownictwem swojego Ojca był Stworzycielem ziemi. „Wszystko przez nie powstało, a bez niego nic nie powstało, co powstało” (Jan 1:3). Choć był bezgrzeszny, został ochrzczony, aby wypełniła się wszelka sprawiedliwość. „Chodził, czyniąc dobrze” (Dzieje Apostolskie 10:38), a mimo to pogardzano Nim za to. Jego ewangelia była przesłaniem pokoju i dobrej woli. Nawoływał wszystkich, by podążali Jego przykładem. Chodził drogami Palestyny, uzdrawiając chorych, powodując, że niewidomi widzieli i wskrzeszając zmarłych. Nauczał prawd wieczności, rzeczywistości naszej przedśmiertnej egzystencji, celu naszego życia na ziemi oraz tego, kim potencjalnie mogą być synowie i córki Boga w przyszłym życiu.

Ustanowił sakrament jako przypomnienie Jego wielkiej, zadośćczyniącej ofiary. Został pojmany i potępiony na podstawie fałszywych oskarżeń, skazany, aby zadowolić tłum oraz wydany na śmierć na krzyżu na Kalwarii. Oddał swoje życie, aby zadośćuczynić za grzechy całej ludzkości. To On ofiarował wielki zastępczy dar za wszystkich, którzy kiedykolwiek będą żyli na ziemi.

Uroczycie świadczymy, że Jego życie, które jest w centrum ludzkiej historii, ani nie rozpoczęło się w Betlejem, ani nie zakończyło się na Kalwarii. Był On Pierworodnym Ojca, Jednorodnym Synem w ciele, Odkupicielem świata.

Powstał z grobu, aby być „pierwiastkiem tych, którzy zasnęli” (1 List do Koryntian 15:20). Jako Powstały Pan, odwiedzał tych, których kochał w tym życiu. Służył także pośród swoich „innych owiec” (Jan 10:16) w starożytnej Ameryce. We współczesnym świecie On i Jego Ojciec uka-

zali się chłopcu Józefowi Smithowi, wprowadzając od dawna obiecywaną „pełnię czasów” (List do Efezjan 1:10).

O Żyjącym Chrystusie Prorok Józef Smith napisał: „Oczy Jego niczym płomień ognia; włosy na głowie białe niczym nieskalany śnieg; oblicze Jego jaśniało ponad blask słońca; a głos Jego był niczym głos rozpedzonych wód, sam głos Jehowy, mówiący:

Jam jest pierwszym i ostatnim; jam jest ten, co żyje, jam jest ten, którego zabito; jam jest waszym orędownikiem u Ojca” (NiP 110:3–4).

Prorok oznajmił o Nim również: „A teraz, po licznych świadectwach, jakie o Nim dano, oto świadectwo najnowsze które o Nim składamy: że On żyje!

Bowiem ujrzeliśmy Go, po samej prawicy Boga; i słyszeliśmy głos dający świadectwo że jest Jednorodnym Ojca —

Że Jego mocą, przez Niego, i z Niego światy były i są tworzone, a ich mieszkańcy są Bogu rodzonymi synami i córkami” (NiP 76:22–24).

Oznajmiamy uroczystymi słowy, że Jego kapłaństwo i Jego Kościół zostały przywrócone na ziemi — zbudowane „na fundamentie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus” (List do Efezjan 2:20).

Świadczymy, że pewnego dnia On powróci na ziemię. „I objawi się chwała Pańska, i ujrzy to wszelkie ciało pospołu” (Księga Izajasza 40:5). Będzie panował jako Król królów i rządził jako Pan panów, każde kolano ugnie się i wszelki język będzie Go czcił. Każdy z nas stanie, aby być przez Niego osądzonym według naszych uczynków i pragnień naszych serc.

Składamy świadectwo, jako Jego należycie wyświęceni Apostołowie — że Jezus jest Żyjącym Chrystusem, nieśmiertelnym Synem Bożym. Jest wielkim królem Immanuelem, który stoi dzisiaj po prawicy swojego Ojca. Jest światłem, życiem i nadzieją świata. Jego droga jest ścieżką, która prowadzi do szczęścia w tym życiu i w życiu wiecznym w świecie, który przyjdzie. Bogu niech będą dzięki za niezrównany dar Jego boskiego Syna.

RADA PREZYDENTA KOŚCIOŁA

Thomas M. Monson
James E. Faust

KWORUM DWUNASTU

Boyd K. Packer
John A. Tanner
Dona W. Barrick
Neal A. Maxwell
Russell M. Nelson
Delvin B. DeLo

M. Russell Ballard
Joseph B. Wirthlin
Richard S. Scott
Robert D. Hales
Jeffrey R. Holland
Henry B. Eyring

1 stycznia 2000

PRZYWRÓCENIE PEŁNI EWANGELII JEZUSA CHRYSZTUSA

PROKLAMACJA DLA ŚWIATA Z OKAZJI DWUSETLECIA

PIERWSZE PREZYDIUM I RADA DWUNASTU APOSTOŁÓW KOŚCIOŁA JEZUSA CHRYSZTUSA ŚWIĘTYCH W DNIACH OSTATNICH

Uroczyscie ogłaszamy, że Bóg kocha Swoje dzieci w każdym narodzie świata. Bóg Ojciec dał nam boskie narodzenie Swego Umiłowanego Syna, Jezusa Chrystusa, Jego niezrównane życie i nieskończoną ofiarę zadośćuczynienia. Dzięki mocy Ojca Jezus powstał z martwych i odniósł zwycięstwo nad śmiercią. Jest naszym Zbawicielem, naszym Wzorem i naszym Odkupicielem.

Dwieście lat temu, w piękny wiosenny poranek 1820 roku, młody Józef Smith, chcąc dowiedzieć się, do którego kościoła powinien przystąpić, udał się do lasu w pobliżu swojego domu, w północnej części stanu Nowy Jork w Stanach Zjednoczonych, aby tam się pomodlić. Miał pytania dotyczące zbawienia swojej duszy i ufał, że Bóg nim pokieruje.

Pokornie oświadczamy, że w odpowiedzi na jego modlitwę Bóg Ojciec i Jego Syn, Jezus Chrystus, ukazali się jemu i zapoczątkowali „[odnowienie] wszechrzeczy” (Dzieje Apostolskie 3:21), jak przepowiedziano to w Biblii. Podczas tej wizji Józef dowiedział się, że po śmierci pierwszych Apostołów znany z Nowego Testamentu Kościół Chrystusa zniknął z powierzchni ziemi. Józef miał być narzędziem w jego powrocie.

Potwierdzamy, że pod kierownictwem Ojca i Syna przybyli niebiańscy posłańcy, aby pouczyć Józefa i przywrócić Kościół Jezusa Chrystusa. Zmartwychwstały Jan Chrzciciel przywrócił upoważnienie do dokonywania chrztu przez zanurzenie dla odpuszczenia grzechów. Trzej z pierwszych dwunastu Apostołów – Piotr, Jakub i Jan – przywrócili apostołstwo i klucze upoważnienia kapłańskiego. Przybyli także inni, w tym Eliasz, który przywrócił upoważnienie do łączenia rodzin na zawsze w wiecznych związkach, które wykraczają poza śmierć.

Jesteśmy ponadto świadkami, że Józef Smith otrzymał dar i moc Boga, aby przetłumaczyć starożytny zapis – Księgę Mormona. Kolejne świadectwo o Jezusie Chrystusie. Strony tego świętego tekstu obejmują opis osobistej posługi Jezusa Chrystusa pośród ludzi żyjących na półkuli zachodniej, wkrótce po

Jego Zmartwychwstaniu. Księga ta uczy o celu życia i wyjaśnia doktrynę Chrystusa, która ma zasadnicze znaczenie dla tego celu. Jako towarzyszące Biblii pismo święte, Księga Mormona świadczy o tym, że wszystkie istoty ludzkie są synami i córkami kochającego Ojca w Niebie, że ma On Boski plan dotyczący naszego życia i że Jego Syn, Jezus Chrystus, przemawia również dziś, tak jak za dawnych dni.

Oświadczamy, że Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich, zorganizowany 6 kwietnia 1830 r., jest przywróconym Kościołem Chrystusa, znanym z Nowego Testamentu. Kościół ten jest zakotwiczony w doskonałym życiu swojego głównego kamienia węgielnego, Jezusa Chrystusa, oraz w Jego nieskończonym Zadośćuczynieniu i dosłownym Zmartwychwstaniu. Jezus Chrystus po raz kolejny powołał Apostołów i przekazał im upoważnienie kapłańskie. Zaprasza nas wszystkich, abyśmy przyszedli do Niego i Jego Kościoła, otrzymali Ducha Świętego i obrzędy zbawienia oraz uzyskali trwałą radość.

Upłynęło dwieście lat, odkąd to Przywrócenie zostało zainicjowane przez Boga Ojca i Jego Umiłowanego Syna, Jezusa Chrystusa. Miliony ludzi na całym świecie przyjęły wiedzę o tych prorokowanych wydarzeniach.

Z radością oświadczamy, że obiecane Przywrócenie rozwija się poprzez ciągle objawienie. Ziemia już nigdy nie będzie taka sama, ponieważ Bóg „w Chrystusie [zgrupadzi] w jedną całość wszystko” (List do Efezjan 1:10).

Z czcią i wdzięcznością my, jako Jego Apostołowie, zachęcamy wszystkich, aby dowiedzieli się – tak jak my to wiemy – że niebiosa są otwarte. Potwierdzamy, że Bóg objawia Swoją wolę Swoim umiłowanym synom i córkom. Świadczymy, że ci, którzy z modlitwą studiują przesłanie Przywrócenia i działają z wiarą, zostaną pobłogosławieni uzyskaniem własnego świadectwa o jego boskości i celu, jakim jest przygotowanie świata na obiecane Drugie Przyjście naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

Niniejsza proklamacja została przeczytana przez Prezydenta Russella M. Nelsona jako część jego przesłania podczas 190. Wiosennej Konferencji Generalnej, 5 kwietnia 2020 roku w Salt Lake City, stan Utah.

Doktryny do opanowania — wprowadzenie

W Księdze Mormona prorok Helaman nauczał swoich synów, że „na opoce naszego Odkupiciela — którym jest Chrystus, Syn Boga — musicie budować swą podstawę” (Ks. Helamana 5:12). Budowanie na opoce, którą jest Jezus Chrystus — dochodzenie do rozumienia Jego doktryny, wiara w nią i życie zgodne z nią — pogłębi nasze nawrócenie i oddanie jako Jego uczniów, ochroni nas przed wpływami przeciwnika i pomoże nam wnieść błogosławieństwa w życie bliźnich.

Jednym ze sposobów, w jaki możemy to osiągnąć, jest wspólne, sekwencyjne studiowanie pism świętych na zajęciach w klasie. Innym sposobem budowania naszej podstawy na opoce Jezusa Chrystusa i Jego doktrynie jest inicjatywa o nazwie Doktryny do opanowania.

Dwa główne cele inicjatywy Doktryny do opanowania to:

1. *Nauka i stosowanie boskich zasad zdobywania duchowej wiedzy.* Ojciec Niebieski objawił zasady dotyczące zdobywania duchowej wiedzy. Zaliczają się do nich: działanie z wiarą, badanie pojęć i rozważanie pytań przez pryzmat wiecznej perspektywy oraz dążenie do osiągnięcia głębszego zrozumienia przy użyciu wyznaczonych przez Boga źródeł. Nasza biegłość w opanowaniu doktryn wzrasta, gdy stosujemy te zasady na lekcjach i poza nimi oraz gdy zabiegamy

o odpowiedzi na pytania natury doktrynalnej, osobistej, społecznej i historycznej w sposób, który zachęca Ducha Świętego do wzmacniania naszej wiary w Ojca Niebieskiego i Jezusa Chrystusa.

2. *Zapamiętanie doktrynalnych fragmentów z pism świętych do opanowania oraz doktryny ewangelii Jezusa Chrystusa, o której nauczają.* Można to osiągnąć poprzez:

- a. Znajomość doktryny zawartej w doktrynalnych fragmentach z pism świętych do opanowania.
- b. Proste wyjaśnianie doktryny przy użyciu powiązanych doktrynalnych fragmentów z pism świętych do opanowania.
- c. Umiejętność zapamiętania i zlokalizowania doktrynalnych fragmentów z pism świętych do opanowania oraz umiejętność zapamiętania kluczowych zdań z pism świętych.
- d. Stosowanie doktryny ewangelii Jezusa Chrystusa oraz zasad zdobywania duchowej wiedzy w codziennych wyborach i w konfrontacji z problemami i pytaniami natury doktrynalnej, osobistej, społecznej i historycznej.

Zdobywanie duchowej wiedzy

Bóg jest źródłem wszelkiej prawdy

1. Bóg wie wszystko i jest źródłem wszelkiej prawdy. Nasz Ojciec Niebieski kocha nas i pragnie byśmy czynili postępy, upodabniając się do Niego. Dlatego zachęca nas, byśmy „[szukali] nauki przez studiowanie, a także przez wiarę” (Doktryna i Przymierza 88:118). Kiedy poszukujemy prawdy, możemy Mu całkowicie zaufać, polegając na Jego mądrości, miłości i mocy do tego, by nas nauczać i błogosławić. Bóg obiecał, że jeśli będziemy Go gorliwie szukać, poprzez Ducha Świętego objawi nam prawdę w naszych umysłach i sercach.
2. Aby nam pomóc, Ojciec Niebieski nauczył nas, jak zdobywać duchową wiedzę. Określił warunki konieczne do zdobywania tej wiedzy. Ustanowiony przez Boga wzór działania wymaga od nas uczciwego pragnienia poznania prawdy i gotowości do życia zgodnie z tym, co nam objawił. Nasze szczere pragnienie sprawi, że będziemy szukać prawdy przez modlitwę i pilne studiowanie słowa Bożego.
3. Od czasu do czasu możemy odkryć nowe informacje lub mieć pytania na tematy związane z doktryną, praktykami lub historią Kościoła, które zdają się trudne do zrozumienia.

Zadawanie pytań i poszukiwanie odpowiedzi jest istotnym elementem w naszych wysiłkach zmierzających do poznania prawdy. Niektóre z pytań, które rodzą się w naszym umyśle, mogą być natchnione przez Ducha Świętego. Tego rodzaju pytania powinniśmy uważać za dar od Boga, który daje nam okazję do pogłębienia naszego zrozumienia i wzmocnienia przekonania, że Pan pragnie nas nauczać. Niezależnie od tego, z jakiego powodu rodzą się nasze pytania, zostaliśmy pobłogosławieni umiejętnością myślenia i rozmowania oraz wpływem, który Pan wywiera na nas, by otworzyć nasze umysły i pogłębić nasze zrozumienie. Nasze podejście i intencje, gdy zadajemy pytania i poszukujemy odpowiedzi, w dużym stopniu wpływają na naszą umiejętność zdobywania wiedzy poprzez Ducha Świętego.

4. Przyświecać nam mogą następujące trzy zasady, kiedy staramy się poznać i zrozumieć wieczne prawdy oraz przeanalizować pytania i problemy:
 - Działaj z wiarą.
 - Badaj pojęcia i pytania przez pryzmat wiecznej perspektywy.
 - Dąż do osiągnięcia głębszego zrozumienia przy użyciu wyznaczonych przez Boga źródeł.

Zasada 1.: Działaj z wiarą

5. Działamy z wiarą, gdy dokonujemy wyboru, że zaufamy Bogu i będziemy w pierwszej kolejności zwracać się do Niego poprzez szczerą modlitwę, studiowanie Jego nauk i okazywanie posłuszeństwa Jego przykazaniom.
6. Kiedy dążymy do pogłębienia naszego zrozumienia i rozwiania naszych obaw, ważne jest, byśmy polegali na świadectwie, które już posiadamy, o Jezusie Chrystusie, Przywróceniu Jego ewangelii i naukach głoszonych przez Jego ustanowionych proroków. Starszy Jeffrey R. Holland z Kworum Dwunastu Apostołów nauczał: „Kiedy nadejdą te chwile i pojawią się problemy, których rozwiązanie nie jest od razu widoczne, *trzymajcie się kurczowo tego, co już wiecie, i mocno trwajcie, aż otrzymacie więcej wiedzy*” („Wierzę”, *Liahona*, maj 2013, str. 94). Pan osobiście nas prosi: „Zwracajcie się do mnie w każdej myśli, nie wątpcie, nie trwóćcie się” (Doktryna i Przymierza 6:36).
7. Kiedy nie udaje nam się od razu znaleźć odpowiedzi na nasze pytania, warto pamiętać, że chociaż Ojciec Niebieski objawił wszystko, co jest konieczne dla naszego zbawienia, nie objawił jeszcze wszelkiej prawdy. Kiedy staramy się ciągle szukać odpowiedzi, musimy żyć z wiarą — ufając, że ostatecznie otrzymamy odpowiedzi, których szukamy. Kiedy będziemy wierni prawdzie i światłu, które już otrzymaliśmy, otrzymamy jeszcze więcej. Odpowiedzi na nasze pytania i modlitwy często nadchodzą „wiersz za wierszem, pojęcie za pojęciem” (II Ks. Nefiego 28:30).

Zasada 2.: Badaj pojęcia i pytania przez pryzmat wiecznej perspektywy

8. Aby badać doktrynalne pojęcia, pytania i kwestie społeczne przez pryzmat wiecznej perspektywy, rozważamy je w kontekście planu zbawienia i nauk Zbawiciela. Zabiegamy o pomoc Ducha Świętego, by postrzegać te rzeczy tak, jak postrzega je Pan. Pozwala nam to przeformułować pytanie (spójrzć na nie z innego punktu widzenia) i patrzeć na pojęcia z perspektywy Pańskiej normy prawdy, zamiast przyjmować przesłanki i założenia świata. Możemy czynić to, zadając takie pytania, jak: „Co już wiem o Ojcu Niebieskim, Jego planie i o tym, w jaki sposób postępuje ze Swoimi dziećmi?” czy „Jakie nauki ewangelii wiążą się z tym tematem lub kwestią i stanowią wyjaśnienie?”.
9. Nawet pytania dotyczące wydarzeń historycznych mogą wymagać od nas zbadania ich przez pryzmat wiecznej perspektywy. Kiedy pozostajemy zakotwiczeni w ufności pokładanej w naszym Ojcu Niebieskim i w Jego planie zbawienia, jesteśmy w stanie wyraźniej widzieć nurtujące nas kwestie. Pomocne może także okazać się badanie historycznych pytań w odpowiednim historycznym kontekście, wzięwszy pod uwagę ówczesną kulturę i normy danych czasów, i nienarzucanie im współczesnych perspektyw i postaw.
10. Ważne jest, by pamiętać, że szczegóły historyczne nie przekazują zbawiennej mocy przymierzy, obrzędów ani doktryny. Rozprasanie się mniej istotnymi szczegółami kosztem pominięcia rozpostartego przed nami cudu Przywrócenia przypomina tracenie czasu na analizę pudełka i niezwracanie uwagi na cud znajdującego się w nim podarunku.

Zasada 3.: Dąż do osiągnięcia głębszego zrozumienia przy użyciu wyznaczonych przez Boga źródeł

11. Wytycząc sposób uzyskiwania duchowej wiedzy, Pan ustanowił źródła, poprzez które objawia prawdę i zapewnia przewodnictwo Swoim dzieciom. Należą do nich: światło Chrystusa, Duch Święty, pisma święte, rodzice i przywódcy Kościoła. Pierwsze Prezydium i Kworum Dwunastu Apostołów — prorocy Pana na ziemi w dzisiejszych czasach — stanowią niezbędne źródło prawdy. Pan wybrał i ustanowił tych ludzi, by przemawiali w Jego imieniu.
12. Możemy także uczyć się prawdy z innych godnych zaufania źródeł. Osoby szczerze poszukujące prawdy powinny jednak ostrożnie podchodzić do niewiarygodnych źródeł informacji. Żyjemy w czasach, w których wielu „zło [nazywa] dobrem, a dobro złem” (Ks. Izajasza 5:20). Szatan jest ojcem kłamstw i dąży do wypaczania prawdy oraz stara się przekonać nas, byśmy odwrócili się od Pana i wyznaczonych przez Niego sług. Umiejętność rozpoznawania i unikania niewiarygodnych źródeł może uchronić nas przed błędnymi informacjami i osobami, które dążą do zniszczenia wiary. Kiedy zabiegamy o pomoc Ducha Świętego i szukamy odpowiedzi w wyznaczonych przez Pana źródłach, możemy zostać pobłogosławieni umiejętnością odróżniania prawdy od błędu. Możemy zaufać Pańskiej obietnicy, że „mocą Ducha Świętego [możemy] poznać prawdę o wszystkim” (Ks. Moroniego 10:5).

Pomaganie bliźnim w zdobywaniu duchowej wiedzy

13. W jaki sposób możemy najlepiej pomóc ludziom, którzy poszukując prawdy, zwracają się do nas z pytaniami lub okazują zainteresowanie doktryną, praktykami lub historią Kościoła? Oto kilka sposobów, jak możemy im pomóc:
14. *Bacznie słuchaj w duchu modlitwy.* Uważnie słuchaj, zanim udzielisz odpowiedzi. Staraj się wyjaśnić i zrozumieć, o co tak naprawdę pytają. Z zyczliwością staraj się zrozumieć prawdziwe przyczyny ich pytań, uczuć i przekonań. Módl się o przewodnictwo, aby wiedzieć, jak najlepiej służyć pomocą osobom, które mają pytania.
15. *Nauczaj prawd ewangelii i składaj o nich świadectwo.* Mów o odpowiednich naukach z pism świętych i naukach współczesnych proroków oraz o tym, jak odmiały one twoje życie. Pomóż swoim rozmówcom przeanalizować lub przeformułować pytania w kontekście ewangelii i planu zbawienia.
16. *Poproś ich, by działali z wiarą.* Pamiętaj, że Pan wymaga od nas zabiegania o duchową wiedzę dla siebie samych. Musimy więc zachęcać bliźnich, by działali z wiarą poprzez modlitwę, posłuszeństwo przykazaniom i pilne studiowanie słowa Bożego w oparciu o wskazane przez Boga źródła, szczególnie Księgę Mormona. Jeśli zachodzi taka potrzeba, poproś ich, aby przypomnieli sobie sytuacje, w których odczuwali Ducha Świętego, i żeby mocno trzymali się wiecznych prawd, które poznali, do czasu, aż uzyskają dalszą wiedzę.
17. *Doprowadź sprawę do końca.* Zaproponuj, że poszukasz odpowiedzi, a następnie doprowadź sprawę do końca, dzieląc się tym, czego się dowiesz. Możecie również wspólnie szukać odpowiedzi. Wyraż pewność co do danej przez Pana obietnicy, że zapewni osobiste objawienie.

Doktrynalne fragmenty z pism świętych do opanowania i kluczowe zdania z pism świętych według kursu

Stary Testament

Ks. Mojżesza 1:39: „Albowiem to dzieło moje i chwala moja — by przynieść nieśmiertelność i życie wieczne człowiekowi”.

Ks. Mojżesza 7:18: „Nazwał Pan swój lud SYJONEM, bo był jednego serca i jednego umysłu”.

Ks. Abrahama 2:9–11: Pan obiecał Abrahamowi, że jego potomstwo „poniesie [...] tę posługę i Kapłaństwo do wszystkich narodów”.

Ks. Abrahama 3:22–23: Jako duchy byliśmy „[zorganizowani], zanim powstał świat”.

I Ks. Mojżeszowa 1:26–27: „Stworzył Bóg człowieka na obraz swój”.

I Ks. Mojżeszowa 2:24: „Mąż [...] złączy się z żoną swoją, i staną się jednym ciałem”.

I Ks. Mojżeszowa 39:9: „Jakże miałbym więc popęlić tak wielką niegodziwość i zgrzeszyć przeciwko Bogu?”.

II Ks. Mojżeszowa 20:3–17: Dziesięcioro Przykazań.

Ks. Jozuego 24:15: „Wybierzcie sobie dzisiaj, komu będziecie służyć”.

Ks. Psalmów 24:3–4: „Kto stanie na Jego świętym miejscu? Kto ma czyste dłonie i niewinne serce”.

Przypowieści Salomona 3:5–6: „Zaufaj Panu z całego swojego serca [...], a On prostować będzie twoje ścieżki”.

Ks. Izajasza 1:18: „Choć wasze grzechy będą czerwone jak szkarłat, jak śnieg zbieleją”.

Ks. Izajasza 5:20: „Biada tym, którzy zło nazywają dobrem, a dobro złem”.

Ks. Izajasza 29:13–14: Przywrócenie ewangelii przebiega „cudownie i dziwnie”.

Ks. Izajasza 53:3–5: „Lecz [Jezus Chrystus] nasze choroby nosił, nasze cierpienia wziął na siebie”.

Ks. Izajasza 58:6–7: Błogosławieństwa prawdziwego postu.

Ks. Izajasza 58:13–14: „Powstrzymasz [się] [...] [od załatwiania swoich spraw] w moim świętym dniu, i będziesz nazywał sabat rozkoszą”.

Ks. Jeremiasza 1:4–5: „Zanim cię utworzyłem w łonie matki [...], na proroka narodów przeznaczyłem cię”.

Ks. Ezechiela 3:16–17: Prorok jest „[stróżem] domu izraelskiego”.

Ks. Ezechiela 37:15–17: Biblia i Księga Mormona będą „stanowiły jedno w twoim ręku”.

Ks. Daniela 2:44–45: Bóg „stworzy królestwo, które na wieki nie będzie zniszczone”.

Ks. Amosa 3:7: „Wszzechmogący Pan [...] [objawia swój plan] swoim sługom, prorokom”.

Ks. Malachiasza 3:8–10: Błogosławieństwa wynikające z płacenia dziesięciny.

Ks. Malachiasza 3:23–24: Eliasz „zwróci serca [...] synów ku ich ojcom”.

Nowy Testament

Ew. Mateusza 5:14–16: „Tak niechaj świeci wasza światłość przed ludźmi”.

Ew. Mateusza 11:28–30: „Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja wam dam ukojenie”.

Ew. Mateusza 16:15-19: Jezus powiedział: „Dam ci klucze Królestwa”.

Ew. Mateusza 22:36-39: „Będziesz miłował Pana, Boga swego [...]. Będziesz miłował bliźniego swego”.

Ew. Łukasza 2:10-12: „Gdyż dziś narodził się wam Zbawiciel, którym jest Chrystus Pan, w mieście Dawidowym”.

Ew. Łukasza 22:19-20: Jezus Chrystus przykazał, aby przyjmować sakrament „na pamiątkę [Jego]”.

Ew. Łukasza 24:36-39: „Wszak duch nie ma ciała ani kości, jak widzicie, że Ja mam”.

Ew. Jana 3:5: „Jeśli się kto nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do Królestwa Bożego”.

Ew. Jana 3:16: „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał”.

Ew. Jana 7:17: „Jeśli kto chce pełnić wolę jego, ten pozna, czy ta nauka jest z Boga”.

Ew. Jana 17:3: „A to jest żywot wieczny, aby poznali ciebie, jedynego prawdziwego Boga i Jezusa Chrystusa”.

I List do Koryntian 6:19-20: „Ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego”.

I List do Koryntian 11:11: „W Panu kobieta jest równie ważna dla mężczyzny, jak mężczyzna dla kobiety”.

I List do Koryntian 15:20-22: „Albowiem jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni”.

I List do Koryntian 15:40-42: Przy Zmartwychwstaniu są trzy stopnie chwały.

List do Efezjan 1:10: „Z nastaniem pełni czasów [...] w Chrystusie połączyć w jedną całość wszystko”.

List do Efezjan 2:19-20: Kościoł jest „[zbudowany] na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus”.

II List do Tesaloniczan 2:1-3: „Dzień Pański [...] nie nastanie pierwaj, zanim nie przyjdzie odstępstwo”.

II List do Tymoteusza 3:15-17: „Pisma święte [...] mogą obdarzyć [cię] mądrością ku zbawieniu”.

List do Hebrajczyków 12:9: Ojciec Niebieski jest „Ojcem duchów”.

List Jakuba 1:5-6: „Jeśli komu z was brak mądrości, niech prosi Boga”.

List Jakuba 2:17-18: „Wiara, jeżeli nie ma uczynków, martwa jest”.

I List Piotra 4:6: „I umarłym głoszona była ewangelia”.

Objawienie Jana 20:12: „I osądzeni zostali umarli [...] zgodnie z ich uczynkami”.

Księga Mormona

I Ks. Nefiego 3:7: „Pójdę i uczynię, co Pan nakazał”.

II Ks. Nefiego 2:25: „Adam upadł, aby ludzie mogli istnieć; i ludzie istnieją, aby mogli mieć radość”.

II Ks. Nefiego 2:27: „Wolno im wybrać wolność i życie wieczne [...] lub [...] niewolę i śmierć”.

II Ks. Nefiego 26:33: „Wszyscy są Bogu jednakowi”.

II Ks. Nefiego 28:30: Bóg „[da] dzieciom ludzkim wiersz za wierszem, pojęcie za pojęciem”.

II Ks. Nefiego 32:3: „Delektujcie się słowami Chrystusa, albowiem słowa Chrystusa wyjawiają wam wszystko, co macie czynić”.

II Ks. Nefiego 32:8-9: „Musicie się zawsze modlić”.

Ks. Mosjasza 2:17: „Gdy służycie swoim bliźnim, zaprawdę, służycie swemu Bogu”.

Ks. Mosjasza 2:41: „[Ci], którzy przestrzegają przykazań Boga [...], są błogosławieni we wszystkim”.

Ks. Mosjasza 3:19: „[Odsuń] tego człowieka naturalnego, stając się świętym poprzez Zadośćuczynienie Chrystusa Pana”.

Ks. Mosjasza 4:9: „Wierzcie w Boga [...], wierzcie, że ma On wszelką mądrość”.

Ks. Mosjasza 18:8-10: Przyjmijcie „[chrzest] w imię Pana, jako [świadectwo] [...], że przystąpiliście do przymierza z Nim”.

Ks. Almy 7:11-13: „I pójdzie On, cierpiąc bolesti i udreki, i pokusy wszelkiego rodzaju”.

Ks. Almy 34:9-10: „Zadośćuczynienie musi zostać dokonane [...], nieskończona i wieczna ofiara”.

Ks. Almy 39:9: „Nie podążaj już więcej za tym, co pożądlive w twoich oczach”.

Ks. Almy 41:10: „Niegodziwość nigdy nie była szczęściem”.

Ks. Helamana 5:12: „Na opoce naszego Odkupiciela [...] musicie budować swą podstawę”.

III Nefi 11:10-11: „Poddałem się woli Ojca we wszystkim od początku”.

III Nefi 12:48: „[Bądźcie] doskonali, tak samo jak ja lub wasz Ojciec, który jest w niebie, jesteście doskonali”.

III Nefi 27:20: „Przyjdźcie do mnie i zostańcie ochrzczeni [...], abyście zostali uświęceni przez przyjęcie Ducha Świętego”.

Ks. Etera 12:6: „Nie otrzymacie żadnego świadectwa, dopóki wasza wiara nie zostanie wypróbowana”.

Ks. Etera 12:27: „Jeśli ludzie przychodzą do mnie [...], uczynię, że to, co w nich słabe, stanie się mocne”.

Ks. Moroniego 7:45-48: „Miłość bliźniego jest prawdziwą miłością Chrystusa”.

Ks. Moroniego 10:4-5: „[Zapytajcie] ze szczerym sercem, ze szczerą intencją, mając wiarę w Chrystusa [...], [a] mocą Ducha Świętego możecie poznać prawdę o wszystkim”.

Doktryna i Przymierza oraz Historia Kościoła

Józef Smith — Historia 1:15-20: Józef Smith „[ujrzał] dwie Postacie, których blask i chwała były nie do opisania”.

Doktryna i Przymierza 1:30: Jedyne prawdziwy i żywy Kościół.

Doktryna i Przymierza 1:37-38: „Co rzekłem moim własnym głosem lub głosem moich sług [...], jest to jedno”.

Doktryna i Przymierza 6:36: „Zwracając się do mnie w każdej myśli, nie wątpcie, nie trwóźcie się”.

Doktryna i Przymierza 8:2-3: „Przemówię do ciebie w twym umyśle i w twym sercu przez Ducha Świętego”.

Doktryna i Przymierza 13:1: Kapłaństwo Aarona dzierży „klucze posługi aniołów, ewangelii pokuty oraz chrztu”.

Doktryna i Przymierza 18:10-11: „Wielka jest wartość dusz w oczach Boga”.

Doktryna i Przymierza 18:15-16: „Jakże wielka będzie wasza radość, gdy przyprowadzicie do mnie wiele dusz!”.

Doktryna i Przymierza 19:16-19: „Ja, [Jezus Chrystus], cierpiełem je za wszystkich”.

Doktryna i Przymierza 21:4-6: „Słowo [proroka] przyjmiecie tak, jakby pochodziło z mych własnych ust”.

Doktryna i Przymierza 29:10-11: „Objawię się z nieba w mocy i wielkiej chwale [...], i będę mieszkał w prawości wraz z ludźmi na ziemi przez tysiąc lat”.

Doktryna i Przymierza 49:15-17: „Małżeństwo jest ustanowione przez Boga”.

Doktryna i Przymierza 58:42-43: „Oto przebaczoneo temu, kto odpokutował za swe grzechy”.

Doktryna i Przymierza 64:9-11: „Od was wymaga się, abyście przebaczyli wszystkim ludziom”.

Doktryna i Przymierza 76:22-24: „Dzięki [Jezusowi Chrystusowi] [...] światy są i były tworzone”.

Doktryna i Przymierza 82:10: „Ja, Pan, zobowiązany jestem, kiedy czynicie to, co mówię”.

Doktryna i Przymierza 84:20-22: „W jego obrzędach ukazana jest moc boskości”.

Doktryna i Przymierza 88:118: „Szukajcie nauki przez studiowanie, a także przez wiarę”.

Doktryna i Przymierza 89:18-21: Błogosławieństwa Słowa Mądrości.

Doktryna i Przymierza 107:8: „Kapłaństwo Melchizedeka [...] ma moc oraz upoważnienie [...], do zarządzania sprawami duchowymi”.

Doktryna i Przymierza 121:36, 41-42: „Prawa kapłaństwa [...] nie mogą być kontrolowane ani kierowane w żaden inny sposób, lecz tylko według zasad prawości”.

Doktryna i Przymierza 130:22-23: „Ojciec ma powłokę z ciała i kości [...]; podobnie i Syn; lecz Duch Święty [...] jest istotą Ducha”.

Doktryna i Przymierza 131:1-4: Nowe i wieczne przymierze małżeństwa.

Doktryna i Przymierza 135:3: Józef Smith „ujawnił Księgę Mormona, którą przetłumaczył darem i mocą Boga”.

Wykres codziennego czytania pism świętych

sty	lut	mar	kwi	maj	cze	lip	sie	wrz	paź	lis	gru
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11
12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12
13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13
14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14
15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15
16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16
17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17
18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18
19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19
20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21
22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23
24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27
28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
29	(29)	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29
30		30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
31		31		31		31	31		31		31

